

ΕΤΟΣ 52ον

28 Μαρτίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (2652)

Μιά άκραία όσιακή ιστορία

*«Καί γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε
διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι»*

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα προβάλλει καί τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη μιᾶς ἁγίας γυναίκας, τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἡ ὁποία ξεκίνησε ἀπὸ τὴν περιθωριακὴ ζωὴ καί τελειώθηκε στὴν ἄσκηση. Ὁ βίος της εἶναι μιὰ ἀκραία ὀσιακὴ ἱστορία, ἱστορία ἀδαμικῆς γυμνότητος, φυσικῆς καί ψυχικῆς ἀπάθειας, ἀποβολῆς τῶν ἀνθρωπίνων ιδιωμάτων, ἐγκατάλειψης τῶν ἰδίων νοημάτων καί θελημάτων ἀνάκλησης τῆς ἀρχαίας υγείας τῆς ψυχῆς, ἱστορία τῆς παρθενίας τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματος. Εἶναι ἱστορία κατάδυσης στό ἄπειρο βάθος τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἡ μνήμη της προβάλλεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πρὸς τὸ τέλος τῆς Σαρακοστῆς, γιὰ ἐξέγερση καί βαθύ προβληματισμό, γιὰ τὴν ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία ἔζησε τὸ χάος τῆς ἁμαρτίας καί ἀποκάλυψε τὸ νόημα τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας καί συγγνώμης, ζώντας σαράντα ἐπτὰ ὁλόκληρα χρόνια στὴν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου. Ἀποκάλυψε τὸ πόσο ἀπέραντη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ μᾶς τοὺς ἀδύναμους καί ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Τὸ πόσο ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ δρόμοι πού κατασκευάζει ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τὴν καθημερινότητα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ὀδηγήσει τὸν καθένα μας στὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας. Τὸ μέ πόση ταπείνωση, πραότητα καί μακροθυμία ἐτοιμάζει καί ἀναμένει τὴ μετάνοια τοῦ καθενός μας.

Ἡ ἄπειρη ἀγάπη καί φιλιανθρωπία

Τί ἀνοίγει ἀπὸ μέρους μας τὸ δρόμο πρὸς τὸν Κύριο, πού ἔρχεται νὰ σταυρωθεῖ γιὰ τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, ἢ τί εἶναι ἐκεῖνο πού μᾶς σώζει; Ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μᾶς μαθαίνει, ὅτι ἐκεῖνο πού εἶναι ἀπαραίτητο ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς ἁμαρτωλότητάς μας ἢ ἡ ἀπόγνωσις ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας, πού μᾶς στρέφει, ὅταν μᾶς κατακαίει ἡ δίψα τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας καί τῆς ἀγάπης καί μᾶς φλογίζει ὁ ἄνθρωπος τῆς ὀδύνης καί τοῦ θεοῦ πόθου, στὴν ἀγάπη καί τὸ ἔλλειος τοῦ Θεοῦ.

Δέν μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε στὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ νὰ ἔχουμε πεποίθησις μόνο στὸ Θεό, πού ἐγείρει τοὺς νεκροὺς, «τοὺς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ». Ἐκεῖνο πού τε-

Adopte

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32–45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοιμάσται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐκ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· **καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.**

Ἡλικὰ μᾶς σώζει εἶναι ἡ ἀπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία σφραγίζει τὸ μυστήριον τῆς υπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αἰωνιότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Κανένας, ἀδελφοί μου, δέν ἔχει ἐκπέσει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Γιατί ὁ ἄνθρωπος καὶ μέσα στὴν ἀμαρτωλότητά του, ἀκόμη καὶ στὰ ἔσχατα ὅρια τῆς ἀξιοπρέπειάς του, δέν παύει νὰ εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ. Ἄλλῳστε ποῖός μπορεῖ νὰ μᾶς βεβαιώσει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὅ,τι πράττει ἢ ὅτι εἶναι ἐλεύθερος στὶς πράξεις του ἢ ἀγαπᾷ αὐτὸ πού πράττει;

Ὁ πειρασμὸς τῆς αὐτοδικαιώσεως

Ἡ ὁσία Μαρία γίνεται τύπος τῶν πιστῶν, πού τόσο παγιδεύονται στὸν πειρασμὸ τῆς αὐτοδικαιώσεως καὶ τῆς αὐτάρκειας, γιατί δίνει αὐτὸ πού εἶναι: τὸ εἶναι τῆς γυμνῆς, γιὰ νὰ τὸ ἐνδύσει καὶ πάλι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Δίνει ἀκριβῶς αὐτὸ πού γνωρίζει καὶ περιμένει ὁ Θεός ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο: τὴν ἄβυσσο τοῦ μυστηρίου τῆς καρδιάς, τὴ μετάνοια, ἡ ὁποία μᾶς σώζει καὶ μᾶς ἀγιάζει.

Μετάνοια εἶναι ἡ ἀλλοίωσις τοῦ νοῦ, τὸ νέο φρόνημα, ἡ δυναμικὴ μετάβασις «ἐκ τοῦ παρά φύσιν εἰς τὸ κατά φύσιν, καὶ ἐκ τοῦ διαβόλου πρὸς τὸν Θεόν ἐπάνοδος δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων». Αὐτὸς ὁ ὀρισμὸς καθιστᾷ σαφές, ὅτι ἡ μετάνοια δέν εἶναι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς κατὰ μέρος τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, “Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς ἔθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαίζουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φτύσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆ”. Καὶ τὸν πλῆσιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λέγουν, “Διδάσκαλε, θέλομεν ἐκεῖνο, πού θὰ σοῦ ζητήσωμεν, νὰ μᾶς τὸ κάνῃς”. Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, “Τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω;”. Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, “Δός μας νὰ καθήσωμεν ὡς εἰς τὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δὲν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νὰ πιῆτε τὸ ποτῆρι, πού ἐγὼ πίνω καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα πού ἐγὼ βαπτίζομαι;”. Ἐκεῖνοι εἶπαν, “Μποροῦμε”. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Τὸ ποτῆρι πού ἐγὼ θὰ πιῶ, θὰ τὸ πιῆτε καὶ θὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι. Τὸ νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθήσετε εἰς τὰ δεξιὰ μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δὲν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τὸ δώσω ἀλλ’ εἶναι δι’ ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ετοιμασθῆ”. Καὶ ὅταν οἱ δέκα τὸ ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς λέγει, “Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τοὺς τὰ καταπιέζουν. Μεταξὺ σας ὅμως δὲν θὰ συμβαίῃ τὸ ἴδιο. Ἄλλ’ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξὺ σας, θὰ εἶναι ὑπηρέτης σας, καὶ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶναι μεταξὺ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δούλος ὄλων. **Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῆ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ** καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ λύτρου διὰ πολλοὺς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

συμμόρφωση πρὸς τὸ Νόμο, ἀλλῆλα συγκληονιστικὴ συνάντηση μὲ τὸ Χριστό.

Τὸ σωτήριο βῆμα

«Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν» (Ἰακ. 4,8). Ἐάν κάνουμε ἓνα βῆμα πρὸς τὸ Θεό, Ἐκεῖνος κάνει δέκα πρὸς ἐμᾶς. Ἡ κόλαση δὲν εἶναι γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀλλῆλα γιὰ τοὺς ἀμετανόητους. Γιὰ ἐκείνους, πού δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀναξιοποίητά τους, πού δὲ γνωρίζουν τὸ μεγαλεῖο τῆς συγγνώμης, πού ἀγνοοῦν τὸν παράδεισο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού δὲ ζοῦν τὴν ἐλπίδα τῆς πίστεως.

Ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ ἴδει στὸν κάθε ἄνθρωπο: Τίποτε μὴ φοβᾶσαι, ποτέ μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴ θλιβεσαι. Μία καὶ μετανοεῖς ὅλα θὰ στὰ συγχωρέσει ὁ Θεός. Μά κι οὔτε ὑπάρχει οὔτε μπορεῖ νὰ ὑπάρχει, νὰ γίνῃ στὸν κόσμον τέτοιο κρίμα, πού νὰ μὴν τὸ συγχωρέσει ὁ Θεός σὲ κείνον πού μετανοεῖ ἀληθινά. Μά κι οὔτε μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάνει ἓνα τόσο μεγάλο ἁμάρτημα πού θὰ μποροῦσε νὰ ἐξαντλήσει τὴν ἀστείρευτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Φ.Α.

28 Μαρτίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522). Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: π΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἀπριλίου, Τῶν Βαΐων.
Ἀπόστολος: Φιλίπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

Ἄντιαιρετικά θέματα (3)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Όταν ἐπιχειρήσει κανεὶς νὰ κουβεντιάσει μαζί μὲ αἱρετικούς, τότε ἀμέσως διαπιστώνει ὅτι προβάλλουν τὴν Ἁγία Γραφή σάν τὴ μοναδική βάση γιὰ τὴ συζήτηση, ἀπορρίπτοντας τὶς ἀνθρώπινες διδασκαλίες καὶ ἐννοοῦν μὲ αὐτὸ τὸν ὄρο τὴν Ἱερά Παράδοση. Δίνουν ἔτσι στοῦ συνομιλητῆ τους τὴν ἐντύπωση ὅτι πολὺ σέβονται τὴν Ἁγία Γραφή, καταφέροντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ πλανοῦν τοὺς ἀγνοοῦντας.

Ὅμως ἡ πραγματικότητα εἶναι πολὺ διαφορετικὴ. Οὔτε σέβονται οὔτε ὑπακούουν στὴν Ἁγία Γραφή. Ἀπὸ αὐτὴν ζητοῦν ὄχι νὰ τοὺς ὁδηγήσει ἀλλὰ νὰ τοὺς κατοχυρώσει τὶς ἀπόψεις τους. Ὁ τρόπος πού τὴν χρησιμοποιοῦν συνιστᾷ κακοποίηση καὶ ἀσέβεια ἀπέναντι στοῦ ἱεροῦ κείμενο. Ἄν βέβαια αὐτὸ εἶναι μία ἄδικη κατηγορία ἢ ἀλήθεια θὰ φανεῖ στὴ συνέχεια.

Ἄς θέσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἓνα ἐρώτημα πού θὰ μᾶς βοηθήσει στὴν κατανόηση τῶν πραγμάτων: Τί εἶναι πρῶτο, ἡ Ἁγία Γραφή ἢ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἁγία Γραφή γέννησε τὴν Ἐκκλησία ἢ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ μέσα σ΄ αὐτὴν γεννήθηκε ἡ Ἁγία Γραφή; Ποιὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον καὶ ποιὸ τὸ περιεχόμενο; Ὁ Χριστὸς σέ τελευταία ἀνάλυση ἦλθε γιὰ νὰ γράψει ἓνα καλὸ βιβλίον ἢ γιὰ νὰ ἰδρύσει τὴν Ἐκκλησία; Ἡ Ἐκκλησία ἀντλεῖ τὸ κύρος της ἀπὸ τὴ Γραφή ἢ ἡ Γραφή ἀντλεῖ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντία της ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία; Ἐρωτήματα ἀπλά, ἀλλὰ καὶ καίρια, ταυτόχρονα δέ διαφωτιστικά, στὰ ὁποῖα ὅμως ἡ ἀπάντηση δέν εἶναι δύσκολη.

Ἄρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυνση, τηλ. 210.7272.388. Ἐκ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>